

LUKIJALLE

Kuluvana vuonna upseeripiirejä kuohutti väitöskirja, joka kuulutti upseereiden akateemisten valmiuksien olevan kovin keskinkertaisia. Luonnollinen vastareaktio keskittyi enemmän tutkijan metodien ja virheiden kuin itse asian analysoimiseen. Toki yhä lisääntyvä upseerijoukko pyrkii pitkälle myös akateemisesti, mutta tosiaan lienee, että suuri pääosa suhtautuu varsin yliolkaisesti akateemiseen uraan ja tieteellisten menetelmien tukeen, olipa kyse päivittäisen työn kehittamisestä tai kauaskantoisenkin päätöksenteon perusteista. Samaa voidaan kuitenkin sanoa varsin monien akateemisten ammattien harjoittajista, joiden kiinnostuksen pääkohteet ovat jokapäiväisessä suorittamisessa. Ei akateemisen suuntautumisen puute edes merkitsisi huonommuutta, vaan ehkä jopa sopivuutta tiettyihin – myös akateemisiin – tehtäviin.

Mainitulla väittelijällä ei liene uskottavia perusteita arvioida upseereiden sotatilanteeseen kytkeytyviä kykyjä, vaan tarkastelu lienee kohdistunut lähinnä rauhan-aikaiseen mielikuvaan. Puolustusvoimissa on rauhan aikana myös tunnustuksellisen yhteisön piirteitä, mikä ei ainakaan rohkaise akateemisiinkaan radikaaleihin irtiottoihin. Toisaalta nykyisen kaltaisissa radikaaleissa muutosvaiheissa tulisi rohkaista ennakkoluulotonta tutkimusasettelua ja tulosten avointa ja ennakkoluulotonta tarkastelua. Akateemisuuteen kuuluu vapaa tutkimustulosten kritiikki ja testaaminen. Sen tulokset ovat luotettavampia ja kestävämpiä kuin suljetun piirin pohdiskelun tuotteet. Toisaalta on ymmärrettävää, että puolustuksen kehitystyössä turvallisuusvaatimukset ja kiireiset aikataulut eivät usein mahdollista pitkäjänteistä tutkimustyötä.

Edellä olevaan liittyen Tiede ja Ase-julkaisun tiimoilta on tunnistettu kaksi tärkeää kehittämistarvetta. Yhtäältä tulisi saada sisältöä, joka tukee käynnissä olevaa tai lähitulevaisuudessa nähtävää kehittämistyötä esittäen päätöksille perusteita ja samalla tuoden esiin muutosten taustoja lukijoille. Toisaalta artikkelien ”tieteellistä” muodollisuutta ei tulisi pitää itse tarkoituksena, jolloin myös vähemmän akateemisen lukijakunnan kiinnostus saattaisi riittää artikkeleihin tutustumiseen.

Yhtä kaikki jälleen yksi korkealuokkainen kirja on valmistunut pitkään sarjaan. Esitän parhaat kiitokset kaikille kirjoittajille.

Helsingissä 8.11. 2012
Ismo Turunen